

La casa, al cap tard, com la família Verdura, és acollidora.

La façana és ampla, vint metres, cara migdia, blanca i fent ressaltar la pedra crua del portal i finestres dels baixos, finestres del pis i les més senzilles de les golfes. La pedra treballada, volutes de bon estil, ben definides, una d'elles amb la data 1597. No semblen aparellar-se amb l'estil de la data, renaixentista. Possiblement eren anteriors o estranyes, o imitaven amb encert els darrers temps del gòtic. Dues de les finestres del pis, a nivell de terra, junt als festejadors, tenen espitlleres de defensa, fines i estretes. Sols solen ésser en cases que comptaren, noblesa civil o d'església. Dalt la teulada es repeteixen aquestes dates, 1583.

La porta dovellada, de mig punt, un trosset menjada per l'alçar el pas, temps no pas llunyans. És doble porta. Adosada a ella, altre portal, dovelles també al cim, no als laterals, que són rectes. Semblen indicar un portal més antic, que el conservarien en restaurar o modificar la façana o la casa als finals del segle XVI.

La cara Nord, donant a ampli pati, té altra porta dovellada i tres finestres que originàriament eren més baixes i que es feren més esbeltes, donant-hi més llum, al reformar-les pels anys quaranta. Al pis, mirador.

Les cares laterals s'allarguen uns setze metres i són ben diferents. A llevant, portal de pedra rectangular, i al pis, gran galeria que l'adorna fusta ben treballada, tot caient sobre la gran terrassa de nova construcció emplaçada sobre uns baixos, nous i majestuosos, on tres arcs de front i quatre de fons, pedra amb l'estil de la casa, li donen gran relleu en arribar.

La cara lateral a ponent fou també molt modificada, ja que la casa antiga estava adosada al penjat del bosc fins l'alçada del pis. Per portals del pis, que ara són finestral, s'entrava menjar per les vaques de la planta baixa, això a finals del passat i aquest segle. Ara, un ample carrer l'aparta del bosc, carrer obert, i separa la casa, treu humitats, dona llum i porta espaiosa, sota una secció coberta i terrassa, arribant fins el pati posterior.

La planta mostra les modificacions i l'adaptació per a fer-la confortable. S'endevina l'antiga estructura, ara no molt present. L'entrada no queda regular respecte el doble portal. A l'esquerra, una porta molt bonica, gravat el JHS, en un temps segur donaria al menjador i potser cuina, o aquesta fora a la dreta. Al fons, el Nord fresc, hi haurien celler, rebost, graner. Res hi és. L'escala comença al fons a la dreta, nova, la vella no era aprofitable, conduint al pis.

Tampoc aquest conserva l'antiga forma. Els segles, canvis i distints usos el desgraciaren, i el Sr. Verdura, de forma provisional i pràctica, el reformà i adapta als nous temps. Però ja es pensa en fer ressorgir l'antiga sala i les habitacions laterals. En el pis s'acabava la casa. Teulada crua o cel-ras. Fou ell qui l'aixecà, feu la golfa i donà simetria a la façana, reconstruint la teu-